

پنجشنبه ۳۰ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الثانی ۱۶ • 20 Jan 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۹

روزنامه

۹

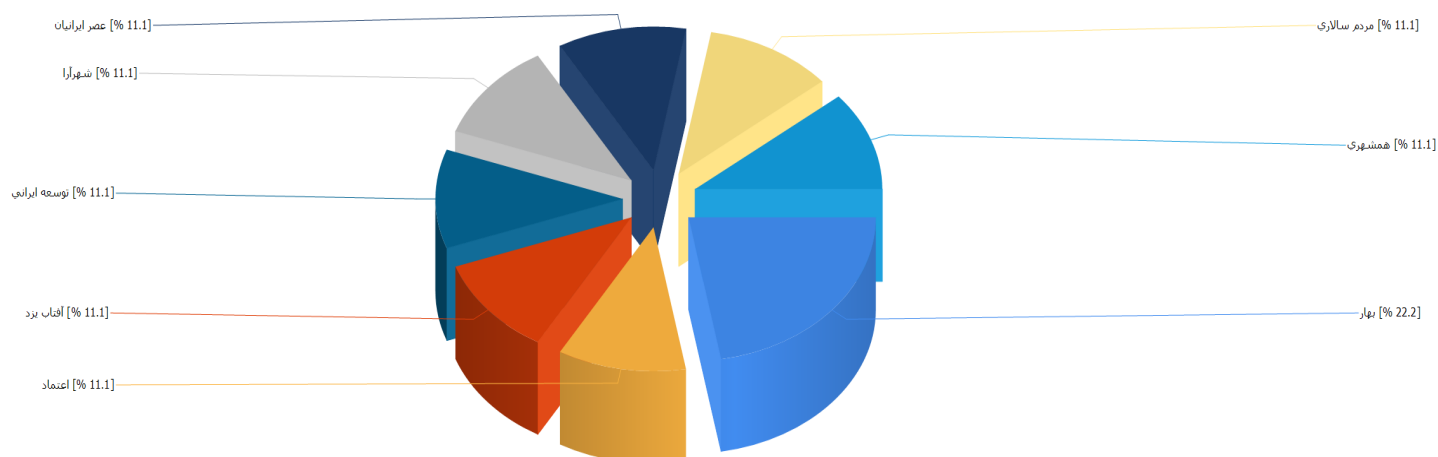
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	بهار	۲	۲۲/۲
۲	اعتماد	۱	۱۱/۱
۳	آفتاب یزد	۱	۱۱/۱
۴	توسعه ایرانی	۱	۱۱/۱
۵	شهرآرا	۱	۱۱/۱
۶	عصر ایرانیان	۱	۱۱/۱
۷	مردم سالاری	۱	۱۱/۱
۸	همشهری	۱	۱۱/۱
	جمع کل	۹	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	محمدرضا شاه مردی و روایت «للیت» در تئاتر شهر	آفتاب یزد
۸	نوشتن مبنای اندیشیدن است	اعتماد
۹	افت کیفیت تئاتر فجر در پی اعلام دیر هنگام آثار منتخب صحنه ای	بهار
۱۰	بهره گیری از شیوه های مدرن مواجهه با مخاطب در تئاتر خیابانی	بهار
۱۱	کارگاه های بی مکان	توسعه ایرانی
۱۲	مشری نرمند	شهرآرا
۱۳	ششمین دوره نمایشنامه خوانی مولوی از امروز آغاز می شود	عصر ایرانیان
۱۴	«بادبادک باز» به برادوی می رود	مردم سالاری
۱۵	سرنخ؛ روایت متفاوتی از پلاسکو	همشهری

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

محمد رضا شاه مردی وروایت «لیلیت» در تئاتر شهر

نمایش «لیلیت» نوشته و کار محمد رضا شاه مردی از اول دی در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه است. این کارگردان درباره روند شکل گیری نمایش «لیلیت» گفت: این نمایش سال گذشته در هفدهمین جشنواره سراسری تئاتر مقاومت حضور داشت و موفق به دریافت جوایزی از این رویداد شد. از همان زمان پیگیری ها برای اجرای عمومی نمایش در مجموعه تئاتر شهر آغاز شد که به واسطه شیوع ویروس کرونا با وقفه هایی مواجه شد تا در نهایت با بهتر شدن شرایط بیماری این نمایش به صحنه آمد. کارگردان نمایش «امیرکبیر» با بیان اینکه «لیلیت» حاصل دوره های مطالعاتی من بوده است، عنوان کرد: در آثاری که تاکنون به صحنه آورده ام علاقه من به تاریخ مشهود است و همواره نمایش هایی که اجرا کرده ام، وجه تاریخی داشته اند. به دلیل علاقه ای که به تاریخ و تمدن اروپا و یونان باستان داشته ام، اقتباسی از نمایشنامه «آژاکس» سوفوکل در رزومه کاری خود داشتم و همچنین آثاری درباره دوره قاجار و دوره پهلوی اجرا کرده ام. کارگردان نمایش «باطل السحر» درباره موضوع و مضمون نمایش «لیلیت» عنوان کرد: به اعتقاد من هرگاه ما در جایی به سراغ تاریخ یا هر روایتی می رویم بدون شک آن روایت و آن قصه زمانی به سراغ ما آمده است که ما تاثیری از جامعه خودمان گرفته باشیم و در نظر داشته باشیم حرفی را درباره جامعه امروز خودمان مطرح کنیم. ما تنها به سراغ بازگویی تاریخی نمی رویم که صرفاً تاریخ را گفته باشیم. نمایش «لیلیت» روایتی از جنگ بوسنی و صربستان در سال های ۱۹۹۲ - ۱۹۹۱ است. به گزارش هنرآنلاین، در خلاصه داستان نمایش «لیلیت» آمده است: بورا و لیندا دلبسته و عاشق هم در یوگسلاوی بزرگ بوده و حالا جنگ داخلی، آن ها را در مسیر دیگری قرار داده و...

دست یافتگی و ناتوانی که در این کشور وجود داشته است، باعث ایجاد این گفتمان شده است. در این راستا، باید گفت که در این کشور، هیچ نهادی که بتواند به صورت مستقل و بی طرفانه، مسائل را بررسی و گزارش دهد، وجود ندارد. به همین دلیل، مردم به سمت شبکه های اجتماعی و رسانه های اجتماعی می روند و در این فضا، گفتمان های مختلف شکل می گیرد. این گفتمان ها، اگرچه به صورت غیررسمی و غیرسازمانده شکل می گیرند، اما به دلیل گستردگی و نفوذ، می توانند به عنوان یک نیروی قدرتمند در جامعه محسوب شوند. در ادامه، به بررسی این گفتمان ها و تأثیرات آن ها بر جامعه ایران خواهیم پرداخت.

افت کیفیت تئاتر فجر در پی اعلام دیر هنگام آثار منتخب صحنه‌ای

رویداد سال تحویل تئاتر کشور محسوب می‌شود. وی برای بخش صحنه‌ای چهلمین دوره جشنواره تئاتر فجر دو اثر نمایشی «پاماها» و «غلامرضا لبخندی» را فرستاده است. طبق گفته او، از سال نود و سه هیچ کدام از آثارش برای این جشنواره مورد قبول واقع نشده است.

آستانه، دبیر چهلمین دوره جشنواره تئاتر فجر که آدم بی تجربه‌ای نیست بعید است. چهلمین دوره جشنواره تئاتر فجر امسال از ۱۴ تا ۲۶ بهمن ماه به دبیری حسین مسافر آستانه برگزار می‌شود. افتتاحیه این رویداد فرهنگی در استان یزد خواهد بود. تاراج جشنواره چهلم فجر را همانند کتابی می‌داند که این

تاراج، نویسنده و کارگردان تئاتر گفت: اعلام دیر هنگام آثار منتخب صحنه‌ای باعث کاهش فرصت کافی تمرین گروه‌ها می‌شود و در نهایت موجب افت کیفیت. کهد تاراج، کارگردان تئاتر با انتقاد از چهلمین جشنواره تئاتر فجر گفت: اعلام دیر هنگام آثار منتخب صحنه‌ای منجر به افت کیفیت جشنواره می‌شود و این از حسین مسافر

بهره گیری از شیوه های مدرن مواجهه با مخاطب در تئاتر خیابانی

بودجه و هم حمایت هستند، گفت: کارگردان های تئاتر محیطی نشان دادند که چیزی کمتر از تئاتر صحنه ای ندارند و اگر امکان مناسبی در اختیارشان باشد حتما می توانند آثاری خلق کنند. وی در پایان تصریح کرد: به عنوان کسی که حدود سی سال است با تئاتر خیابانی مانوس هستم باید بگویم آثار جشنواره امسال من را شگفت زده کرد و فکر می کنم امسال تماشاگران با آثار بسیار خوب و بدیعی روبرو و از اجراهای بخش خیابانی لذت خواهند برد. امیدوارم دبیرخانه جشنواره هم حمایت لازم را از آثار این بخش داشته باشد تا بتواند کارشان را در شرایطی مساعد اجرا کند.

آثار جدید و هم شیوه های نوین مواجهه با مخاطب پیش رو تر هستند. عضو هیات انتخاب بخش خیابانی جشنواره تئاتر فجر یادآور شد: شاید وقتی اسم بعضی شهرستان ها به میان بیاید ممکن است تصور کنید حرفی برای گفتن ندارند اما وقتی آثارشان را تماشا می کنید، متعجب می شوید که در چنین شهر کوچکی، یک کارگردان چقدر پژوهش و تحقیق کرده تا توانسته شیوه مواجهه جدید و مدرنی را در تئاتر خیابانی مورد استفاده قرار دهد. امرایی با تاکید بر اینکه فعالان تئاتر خیابانی الان به دنبال یک فرصت برابر با تئاتر صحنه ای هم در تامین

که شیوه های مواجهه جدید و مدرنی را با مخاطب به نمایش می گذارند. وی ادامه داد: ویژگی دیگری که در آثار امسال دیده می شد این بود که به نظر می رسد تئاتر خیابانی به جایگاهی رسیده که می تواند در رقابت و در کنار آثار طراز اول بخش صحنه ای حرفی برای گفتن داشته باشد. مضاف بر اینکه آثار و گروه های تئاتر خیابانی شهرستانی همچنان پیش رو تر از تهران عمل می کنند؛ شاید به این دلیل که ذهن آرام تر یا فضای مناسب تری در اختیار دارند. به هر حال تهران مشکلات و معضلات خاص خود را برای تمرین و اجرا در فضای باز دارد و به نظر می رسد شهرستان ها همچنان هم در تولید

مجید امرایی عضو هیات انتخاب آثار بخش خیابانی جشنواره تئاتر فجر یادآور شد آثاری که در بخش محیطی این دوره از جشنواره حاضر شده اند شیوه های مدرن و جدیدی از مواجهه با مخاطب را تجربه کرده اند. مجید امرایی عضو هیات انتخاب بخش خیابانی چهلمین جشنواره تئاتر فجر یکی از مهم ترین ویژگی های آثار این دوره را تنوع در سوزها خواند و گفت: این تنوع فقط مختص محتوا و مضمون نبود بلکه در شیوه های اجرایی هم کاملاً محسوس دیده می شد. یعنی از نمایش هایی که تکیه شان کاملاً بر کلام است گرفته تا نمایش هایی که نیازمند بهره مندی از تکنولوژی اجرا در خیابان هستند می توان گفت

حسین زور غلام

چرا «کارگاه های نمایش»، منتهی به اجرا نمی شوند؟ کارگاه های بی مکان

تهی شده اند؟ پاسخ مستلزم بررسی وضعیت امروز است. بر این پرسش هازمانی مطرح شد که نمایش «ص.عه» را به همراه چند دانشجوی رشته تئاتر در تماشخانه هیلاج دیدم. نمایشی که برآمده از یک کارگاه بازیگری است و در معرفی اثر هم مطالب قابل توجهی ارائه شده است. «ایسوس راسپاتی به جرم قتل تنیکاسینیو سلاس دست بند به دست در دادگاه قرار دارد، چند سست رقص، چند سست استندآپ و یک میم مدرن می بیند. (که شما می بینید) در ذهنش زیباترین زنی که می تواند تجسم کند برایش قصه میگوید (که شما می بینید) یک جاهم گریه میکند.» این خلاصه ای است که گروه از محتوای نمایش خود ارائه داده است،

آموزش تئاتر همانند بسیاری از موارد دیگر جهان تئاتر - منتهای ممیزی - از چنگ دولت خارج شده است و به نظر می رسد تنها راه حل مثبت برای رسیدن به رویه ای مثبت مکان مندی کارگاهی نمایش باشد

با اینکه خلاصه از اتهام یک مرد به قتل همسرش حکایت می کند اما استفاده از واژه ست (Set) به معنای مجموعه برای اشکال هنری چون رقص و استندآپ کمدی و همراهی و عبارت درون پرانتز «که شما می بینید»، آن هم دوبار،

می تواند سرگیجا و ر باشد. البته ادامه معرفی هم قابل توجه است. نویسنده معرفی از واژه هایی چون واقع گرا، اکسپرسیو (که باید معادل بیانگر فارسی باشد)، هارور (که احتمالا اشاره به واژه وحشت دارد) استفاده می کند و می گوید در عین داشتن ویژگی هایی دال بر این واژه ها، اما اثرشان ارتباطی با این واژه ها ندارد و البته مهم ترین مسأله جمله نهایی است «تعیین اینکه این اثر چیست یا تو، ما، یعنی گروه تولید تئاتر مربع، در توضیح این اثر فقط میتوانیم بگوئیم (تا سسقف توانایی ممکن ما) ص.عه تئاتری خوش کیفیت است.» نوشتار مذکور و اجرایی که تماشا کردم می تواند ورودی باشد برای این مسأله که چرا این نمایش کارگاهی نمی تواند به یک «کارگاه نمایش» ختم

شود. فارغ از اینکه پس از تماشای نمایش و خواندن متن نمایش نامه، بیشتر از پیش از مشوش بودن نمایش و البته نزدیک بودن اثر به مانیفست مندرج در سایت تیوال بی بوم؛ اما واقعیت تلخ تر آن است که کارگاه هایی از این دست منتهی به یک فرآیند تر از یک می شوند. اگر چه می دانیم نمایش «ص.عه» محصول آماتور بودن بازیگران و گروه اجرایی است و آنها در تجربه نخستین خود، بر یک ایترسی بزرگ غلبه می کنند؛ اما آیا این موضوع برای تمامی مخاطبان نمایش روشن و معلوم است؟ همه چیز از جایی شروع می شود که یک عاشق بازیگری تمای آموزش می کند و در هزار تنوعی تبلیغات آموزشگاه، وارد یکی از دوره های «ارایده تاجرا» یا «از تمرین تاجرا» می شود. او سه تا شش ماه ز نظر یک نفر - که نقش کارگردان را برعهده خواهد گرفت - چیزی، چه مثبت و چه منفی، می آموزد در نهایت برای حضوری چند دقیقه ای روی صحنه احساس رضایتی از حضور در یک پروسه طولانی کسب می کند؛ اما به محض پایان نمایش همه چیز تمام می شود. هنرجو رهایی شود و او باید در پی کارگاهی دیگر و نمایشی دیگر، وارد هزار توی تبلیغات شود. در طول پنج سال گذشته، بازیگران متعددی دیدم که از یک کارگاه به کارگاه دیگر کوچ کرده اند و هنوز در قامت سیاهی لشکران اجرا را خوندنمایی می کنند. بزرگترین اقبالشان آن است که نمایش ترکیبی از مونولوگ باشد تا هم رخی بنماید و هم کارامی منعقد کند؛ اما او در یک دور باطل اسیر شده است.

ایجاد یک هویت مکانی نشده اند. فقدان مکان به معنای از دست رفتن سرمایه انسانی است. بی شک اگر کارگاه نمایش در ساختمان مرحوم جانبازیان شکل نمی گرفت، خبری از آتیلا سپاسیانی و صدرالدین زاهد نبود. رشد شخصیتی چون رضایان یا اسماعیل خلیج در تداوم حضورشان در یک مکان رقم خورده است. تداوم در کار و فعالیت این گروه را تنها معطوف به بازیگری نکرد، آنها دست به قلم شدند و از دلشان رضا قاسمی و عباس نعلبندیان ظهور کردند؛ اما دل کارگاه صفر دشتی یا صابر، چنین مهمی پدیدار نمی شود. بدتر از همه آنکه مدرس، چه ماهر و چه آماتور، به سبب سرگردانی توانایی تمرکز در روش آموزشی خود ندارد و پراکندگی و فقدان انسجام در آموزش موجب هدررفت طبع و ذوق و توان هنری هنرجوی می شود. در سال های اخیر دولت برای کنترل کارگاه های آموزشی قوانین عجیب و غریبی تدارک می بیند و حتی مدعی می شود برخی از این کارگاه ها منجر به اتفاقات ناگساری از جمله تعرض و اهانت فردی شده است. نگارنده از وجود شکایت هایی در این باره آگاه است؛ اما دولت توانایی کنترل این مهم را ندارد. آموزش تئاتر همانند بسیاری از چیزهای دیگر جهان تئاتر - منتهای ممیزی - از چنگ دولت خارج شده است و به نظر می رسد تنها راه حل مثبت برای رسیدن به رویه ای مثبت مکان مندی کارگاهی نمایش باشد. شاید برای یک بار لازم است علیه افسانه ای بی سند درباره گذشته کارگاه نمایش مفصل حرف زده شود؛ کما اینکه طبق پژوهش نگارنده، افسانه فاسد بودن کارگاه محصول چهره های تند چپ گرایی است که این روزها منغوران نظام به حساب می آیند. باین حال، یافتن اهمیت مکان زمانی مهم می شود که رویه مذکور جز هدررفت کیفیت تئاتر در مسیر کنونی را پیش روی ما نخواهد گذاشت.

ششمین دوره نمایشنامه خوانی مولوی از امروز آغاز می شود

ششمین دوره نمایشنامه خوانی مرکز تئاتر مولوی از امروز پنجشنبه ۳۰ دی با اجرای ۲ نمایشنامه خوانی آغاز می شود. امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره روند برگزاری ششمین دوره نمایشنامه خوانی این مجموعه، به خبرنگار مهر گفت: با بررسی های انجام شده از بین آثار متقاضی حضور در ششمین دوره نمایشنامه خوانی مرکز تئاتر مولوی، ۸ نمایشنامه که تألیف دانشجویان است برای حضور در این دوره انتخاب شدند. وی با اشاره به آغاز ششمین دوره نمایشنامه خوانی مولوی از روز پنجشنبه ۳۰ دی، توضیح داد: در این روز ۲ نمایشنامه «دخیل بر پنجره نگشوده فولاد» نوشته لیدا شیرمرد و کارگردانی علی حیدری و «گوریل» نوشته و کارگردانی نیما آقاخانی به ترتیب در ساعت ۱۵ و ۱۶ خوانش شوند. حریری ادامه داد: تا اسفند سال جاری و هر پنجشنبه ۲ اثر در قالب ششمین دوره نمایشنامه خوانی مرکز تئاتر مولوی خوانش می شوند. وی یادآور شد: به دلیل میزبانی مرکز تئاتر مولوی از چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر، وقفه ای در برگزاری این رویداد نمایشنامه خوانی ایجاد می شود و بعد از پایان جشنواره باقی نمایشنامه ها خوانش می شوند.

«بادبادک باز» به برادوی می رود

نسخه نمایشی براساس رمان «بادبادک باز» نوشته خالد حسینی در تئاتر برادوی آمریکا به روی صحنه می رود. به گزارش ایسنا به نقل از نیویورک تایمز، اقتباس نمایشی از رمان پرفروش «بادبادک باز» قرار است به

صورت محدود از ۶ جولای تا ۳۰ اکتبر در تئاتر برادوی به روی صحنه برود. اجرای نمایش «بادبادک باز» خبر خوبی برای تئاتر برادوی است که در یک دو سال اخیر به دلیل شرایط همه گیری کرونا در اکثر مواقع تعطیل بوده و یا با ظرفیت محدود به فعالیت می پرداخت. رمان «بادبادک باز» نوشته خالد حسینی که در سال ۲۰۰۳ منتشر شد، داستانی است در مورد مردی که در افغانستان به دنیا آمده و زندگی اش تحت تاثیر شکست در محافظت از یک دوست دوران کودکی اش قرار گرفته است. این رمان که یک موفقیت شگفت انگیز بود، میلیون ها نسخه در سرتاسر جهان فروخت و در سال ۲۰۰۷ «مارک فورستر» فیلمی با اقتباسی از این رمان ساخت که نامزد دریافت جایزه اسکار شد. کتاب «بادبادک باز» در صدر فهرست پرفروش ترین های «نیویورک تایمز» نیز قرار گرفت و نخستین اثر یک نویسنده ی افغان به زبان انگلیسی محسوب می شود. متن نسخه نمایشی «بادبادک باز» را «متئو اسپنجلر» نوشته که نخستین بار در سال ۲۰۰۷ در دانشگاه سن خوزه کالیفرنیا به روی صحنه رفت و از آن زمان تاکنون در کشورهای مختلفی در سراسر جهان اجرا شده است. نسخه این نمایش را در تئاتر برادوی را «ژیل کرافت» بر عهده دارد که از سال ۲۰۱۳ تا کنون کارگردانی چندین اجرای این نمایش را بر عهده داشته است. نمایش «بادبادک باز» قرار است در سالن «هیوز» با ظرفیت ۶۰۰ صندلی (کوچکترین سالن برادوی) اجرا شود.

سرنخ؛ روایت متفاوتی از پلاسکو

در سی و ششمین جشنواره تئاتر فجر بود که محمدرضا دهقان پرفورمنسی از حادثه پلاسکو را اجرا کرد. دهقان در این اثر نمایشی سعی داشت که تلنگری به مخاطب بزند و اینکه وقتی فاجعه‌ای رخ می‌دهد چه باید کرد که این حادثه وضعیت بغرنج‌تری پیدا نکند. شکل روایی این اثر هم جذاب بود و اینکه پرفورمرها درون این اجرا، به نماد پلاسکو که مرکز مهمی برای خرید لباس‌های زمستانه بود. پوشش کاموایی به تن می‌کنند و در ادامه نخی که از لباس آنان آویزان است را به دست مردم می‌دهند تا هر جایی که دوست دارند، آن را با خود ببرند.

